

Mál nr. 295/2014
M og
V1 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
V2 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Tjón á bifreið vegna áreksturs í hringtorgi 24. mars 2014.

Gögn.

1. Málskot móttækið 24. september 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V1 dags. 3. nóvember 2014, ásamt gögnum málsins, t.d. tjónstilkynningu.
3. Bréf V2 dags. 7. nóvember 2014, ásamt gögnum málsins.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M kvartar undar málsmeðferð máls síns aðallega hjá V1 þar sem hann kveðst hafa fengið vilyrði fyrir greiðslu bóta vegna skemmda á bifreið hans hjá starfsmanni V1 en síðan ekki fengið greiddar bætur. M telur einnig að mistök hafi átt sér stað hjá réttingaverkstæði því sem hann leitaði til með viðgerð á bifreið sinni, eftir umrætt vilyrði, þar sem verkstæðið hafi hafið viðgerð án þess að tryggja sér greiðslu frá váttryggingafélagi vegna viðgerðarinnar. Þetta þýði að hann sitji uppi með reikning vegna viðgerðar á bifreiðinni sem hann geti ekki greitt.

V1 bendir á að það hafi enga heimild til að binda önnur váttryggingafélög varðandi bótageiðslur og hafi upplýsingar félagsins fyrst og fremst falist í leiðbeiningum um rétt M að því gefnu að hann bæri sjálfur ekki sök á árekstrinum. V1 telur ekki skilyrði til greiðslu bóta úr nokkurri váttryggingu félagsins vegna tjóns á bifreið M. V2 telur málskotið ekki snúa að félaginu nema ef nefndin ætlaði að fjalla um sakarskiptingu vegna árekstursins. Við þær aðstæður telur V2 að M sem eigandi og ökumaður bifreiðarinnar A beri alla sök á árekstrinum þar sem hann hafi ekið inn í hringtorg, gegn biðskyldu, í veg fyrir ökumann bifreiðar B.

Álit.

Í samþykktum fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005 kemur fram í 3. gr. að nefndin úrskurði um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og váttryggingafélags. Jafnframt getur nefndin úrskurðað um ágreining, sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004.

Í þessu máli hefur M uppi kröfu sem fellur hvorki undir að taka afstöðu til sakarskiptingar né ákvæði laga nr. 30/2004. Nefndin hefur ekki heimild til að úrskurða um aðra þætti en koma fram í 3. gr. samþykktu hennar. Með hliðsjón af atvikum málsins verður því ekki annað gert en að úrskurða um sakarskiptingu í málinu. Af tjónstilkynningu verður ekki annað ráðið en að M á bifreið A hafi verið ekið gegn biðskyldu inn á hringtorg í veg fyrir bifreið B sem var þar fyrir. Gögn málsins þykja ekki sanna að ökumenn hafi ekið samhliða inn í hringtorgið eða að ökumaður bifreiðar B hafi ekið of hratt m.v. aðstæður. Verður því M að bera alla sök á árekstrinum og á ekki rétt til greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu bifreiðar B eða öðrum váttryggingum sem tilgreindar eru.

Niðurstaða:

M ber sem ökumaður bifreiðar A alla sök á árekstri við bifreið B.

Reykjavík 25. nóvember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.